

Montse Santolino: “S’haurien de fer consultes per escollir els tertulians dels mitjans públics”

La trajectòria de la periodista Montse Santolino conjuga amb naturalitat periodisme, comunicació social, coneixement de la realitat més pròxima i activisme internacionalista.

Roger Palà i Pere Llibre

Com s'alimenta el sentit crític?

El sentit crític és la manera de mantenir-nos desperts i no acomodar-nos. No pot tenir-se abandonat: l'hem de treballar constantment. Jo ho faig parlant amb molta gent diversa, llegint de manera abundant, i sobretot qüestionant-me a mi mateixa en el moment en què m'adono que m'estic repetint. Quan llegeixo el meu time line de Twitter i veig que sempre hi ha la mateixa gent dient el mateix, intento canviar de xip perquè sóc conscient que m'estic movent en un únic ample de banda, i això no és bo.

De vegades, les persones que es mouen en ambients polititzats són massa dogmàtiques?

És normal que, quan estàs convençuda a ultrança d'alguna cosa, tinguis certa tendència a explicar-ho amb una gran passió i també, de vegades, amb una visió limitada. Això té un risc evident: acabar parlant per a la gent que ja ens escolta i que ja entén el que estem dient, i no arribar a altres majories socials. El periodisme crític, si vol ser majoritari, necessita compartir la cultura social de la majoria de la població.

Com a ciutadans, com podem contribuir a reforçar un periodisme crític?

De moltes maneres, ja sigui finançant-lo directament com interactuant a l'hora de proposar temes, col·laborant com a analistes en aquells àmbits que dominem o senzillament exigint als mitjans més pluralitat, proposant veus i fonts que poden ser interessants i no hi tenen presència. Per exemple, tenim una urgència amb els tertulians. Hi hauria d'haver consultes públiques per triar qui surt i qui no surt com a tertulià als mitjans públics. En aquests moments els espais d'opinió dels mitjans de comunicació són un vedat privat de caça. Els tertulians i les poques tertulianes que hi ha responen a un ventall d'opinió bastant controlat. Hi ha moltíssimes visions que no estan recollides i multitud d'experts en molts temes que ni es tracten o es tracten de forma molt superficial, quan podrien ser abordats per persones amb molt més coneixement que els tertulians habituals. Seria bo que les tertúlies, de mica en mica, anessin deixant de banda els seus tertulians professionals i anessin incorporant aquesta expertesa que ara no es convoca.

Hem de ser més exigents amb els mitjans públics?

Hem de ser més exigents amb els mitjans en general, tant amb els públics com amb els privats, i també amb els alternatius i comunitaris, als quals hem de donar suport sense perdre de vista que són necessaris també espais de crítica permanent per millorar-los.

Quina responsabilitat tenim els periodistes en l'àmbit individual en l'actual estat dels mitjans de comunicació?

Els periodistes som ciutadans i ciutadanes; per tant, hi ha una primera part de responsabilitat que és ser conscient del món en què vivim i del rol privilegiat que en certa manera tenim, perquè som traductors i transmissors de la realitat. En moltes empreses periodístiques els periodistes cada cop tenen menys marge de llibertat, però sempre hi ha espais i cal explotar-los. Si no podem tractar un tema concret, busquem la manera de fer-ho amb un altre plantejament. Si no pots col·locar una font concreta, busca'n una altra de similar fins que coli. Això es pot fer i cada dia hi ha molts periodistes en grans mitjans que ho demostren amb la seva feina diària. Sempre hi ha bons reportatges i bones entrevistes que acaben publicats no sabem com.